

stand (Godijn et al. 2018). De muizeneters bereiken het hoogtepunt in september-oktober 2017, gelijktijdig met de ontdekking van onze kleinste uil. Zoals hierboven al bleek was die herfst ook het aandeel muizen in zijn dieet het hoogst. Het is dus verleidelijk om te veronderstellen dat de verschijning van de uil samenhangt met een verhoogd voedselaanbod. Dit biedt hoop voor een hervestiging van de

Steenuil als broedvogel op het eiland IJsselmonde naarmate de akkernatuur in het Buitenland van Rhoon zich verder ontwikkelt.

Naschrift

Helaas is de hoop dat deze vestiging blijvend zou zijn op losse schroeven komen te staan, want tot nu toe is er geen Steenuil meer opgemerkt.

■ N. Godijn, 06 46481541, e-mail: godijnniels@gmail.com & L. Slikboer, e-mail: linde.slikboer@naturalis.nl.

LITERATUUR:

Godijn, N., H.J. Ottens & P. Wiersma (2018): Monitoring en onderzoek experiment hoogwaardige akkernatuur Zegenpolder, Buitenland van Rhoon 2017. Stichting Werkgroep Grauwe Kiekendief, Scheemda.

Godijn, N. & P. Wiersma (2019): Vogels in het Buitenland van Rhoon - Historische context, ontwikkelingen en uitwerking nulmetingen. Grauwe Kiekendief - Kenniscentrum Akkervogels, Scheemda.

LeGouar, P., H. Schekkerman, H. van der Jeugd, A. van Noordwijk, P. Stroeken, R. van Haren & P.

Fuchs (2010): Overleving en dispersie van Nederlandse Steenuilen op grond van 35 jaar ringgegevens. Limosa 83:61-74.

Strucker, R. & J. Verkerk (2000): Sterke achteruitgang van de Steenuil *Athene noctua* in het Noordelijk Delta-gebied. *het Vogeljaar* 48(2):49-54.

Turin, H. (2000): De Nederlandse loopkevers, verspreiding en oecologie (*Coleoptera: Carabidae*). Nederlandse Fauna 3. Nationaal Natuurhistorisch Museum Naturalis, KNNV Uitgeverij & EIS-Nederland.

Zeegers, T. & J. Noordijk (2018): Insecten in het Buitenland van Rhoon 2017: patronen in soorten en biomassa in de Zegenpolder. EIS2018-05. EIS Kenniscentrum Insecten, Leiden.

NAAR DE EEUWIGE JACHTVELDEN:

Jules Philippona en Herman Leys

In de afgelopen maanden zijn ons twee bekende ornithologen van naam en faam ontvallen waaraan ook *het Vogeljaar* veel te danken heeft. Beiden hebben vele malen artikelen en kortere bijdragen geleverd. Ook stonden zij altijd voor ons klaar als wij informatie of advies nodig hadden.

Jules Phillipona is overleden op 18 november 2020 op de leeftijd van 96 jaar. Jules was van jong af aan een enthousiast en geëngageerd vogelaar en natuurbeschermers. Voor weidevogels had hij veel belangstelling, maar zijn passie lag bij ganzenonderzoek. Veel van zijn publicaties hadden ganzen als onderwerp.

Herman Leys overleed op 7 november 2020; hij werd 88 jaar. Beroepshalve was hij als breed onderzoeker verbonden aan de instituten, die voorafgingen aan wat tegenwoordig Wageningen University heet. Als kleine jongen was hij al geboeid door vogels kijken en beschermen. Door hem is over vogels veel gepubliceerd, in het bijzonder over de Fuut, de Oeverzwaluw en de Turkse Tortel. Nooit werd tevergeefs een beroep op hem gedaan. Daar hebben grote organisaties, zoals het vroegere Contactorgaan voor Vogelstudie, Sovon en Vogelbescherming de vruchten van kunnen plukken.

■ Dick A. Jonkers, namens de redactie.